

چکیده

سپسیس یکی از مهمترین علل مرگ و میر در کودکان است، در مطالعه حاضر تعداد ۵۳۷۰ کودک با نشانه‌های بالینی و مشکوک به سپتی سمی مورد نمونه گیری قرار گرفتند.

خون این افراد از نه بخش مختلف بیمارستان هفده شهریور در طول یک سال (۹۴-۱۳۹۳) جمع آوری شد. نمونه‌های خون برای جداسازی عوامل میکروبی سپتی سمی کشت داده شدند. آزمایش حساسیت انتشار دیسک برای تعیین حساسیت جدایه‌ها به آنتی بیوتیک‌های مختلف صورت گرفت.

در این مطالعه ۱۲۸ (۲/۲۸٪) بیمار از مجموع ۵۳۷۰ بیمار کشت خون مثبت داشتند که ۵۵٪ آنها پسرها و ۴۵٪ را دختران تشکیل دادند. بیشترین فراوانی باکتری‌های جدا شده مربوط به استافیلوکوک کوآگولاز منفی به میزان ۴۸/۴٪ بود، سایر باکتری‌های جدا شده به ترتیب فراوانی شامل کلبسیلا (۱۵/۶۲٪)، اشریشیاکلی (۱۳/۲۹٪)، استافیلوکوک اورئوس (۱۰/۹۴٪)، اسیتوباکتر (۴/۶۵٪)، سودوموناس (۳/۹۱٪) و انتروباکتر (۳/۱۲٪) بود.

موثرترین آنتی بیوتیک‌ها به ترتیب سیپروفلوکساسین، جنتامایسین و کلر آمفنیکل بودو باکتری‌های جدا شده از کشت خون بیشترین مقاومت را به ترتیب به آنتی بیوتیک‌های سفالکسین، کوتریموکسازول و اریترومایسین داشتند.

نتایج بدست آمده نشان داد که بیشترین آلودگی در بخش‌های کودکان نارس و نوزادان و ناشی از استافیلوکوک کوآگولاز منفی بود. همچنین سفالکسین کمترین تاثیر را روی باکتری‌های عامل عفونت خون داشت، لذا استفاده از این آنتی بیوتیک‌ها برای درمان سپتی سمی توصیه نمی‌گردد.

کلمات کلیدی: سپتی سمی، بیمارستان هفده شهریور، مقاومت آنتی بیوتیکی